

Четвърто съобщение

Възстановяването на субективните истини в Евангелието от Йоан

Пасажи от Писанията: Йн. 1:14, 16; 14:16-20, 6; 20:22; 4:10, 14; 6:35, 57; 12:23-24; 3:29-30

I. Господ желае да възстанови субективните истини в Светите Писания – Йн. 1:14; 14:16-20; 1 Тим. 3:15-16а; 2 Тим 4:22; 3:15-16:

А. Истините в Светите Писания винаги се състоят от два аспекта – обективен и субективен – Римл. 8:34, 10; Кол. 3:1; 1:27:

1. Божието спасение се състои от два аспекта: външния, обективен аспект, символизиран от най-хубавата дреха, и вътрешния, субективен аспект, символизиран от угоеното теле. Като наша обективна праведност, Христос е нашето външно спасение, а като наш субективен живот за наше наслаждение, Той е нашето вътрешно спасение – Лк. 15:22-24; вж. Римл. 5:10.
2. Всички обективни доктрини са предназначени за субективното преживяване. Обективният Христос е „най-хубавата дреха“ на удовлетворяващата Бога праведност, която покрива каещия се грешник (Ер. 23:6; 1 Кор. 1:30), а субективният Христос е „угоеното теле“ като богатият Христос (Еф. 3:8), Който беше умъртвен на кръста, за да се превърне в жизнено снабдяване и наслаждение на вярващите във възкресение (Йн. 10:10; 6:63; 11:25; 12:24; 4:10, 14; 20:22).
3. Христос, като наша обективна праведност, ни помага да посрещнем изискването на праведния Бог, а Христос, като наша субективна праведност, ни помага да посрещнем изискването на побеждаващия Христос – Пс. 45:13-14; Фил. 3:9; Откр. 19:7-9.
4. Оправданието е „в живот“, защото животът е целта на Божието спасение. Нашият субективен органичен съюз на живота с и в Господа е резултат от нашето обективно оправдание – Римл. 5:10, 17-18; 11:17, 24; Йн. 15:4-5; 1 Кор. 6:17.

Б. Субективните истини са свързани с Духа и с живота и са конституирани и съставени от Духа и от живота – Йн. 6:63; 2 Кор. 3:6:

1. Духът и животът са същността на субективните истини. Това означава, че без Духа и живота не можем да имаме никакви субективни истини.
2. Когато живеем чрез Духа и чрез живота, ние преживяваме субективните истини и това води до църковния живот – Римл. 8:2, 4; 16:1, 4-5.

II. Евангелието от Йоан, – което е една книга на субективните истини, – разкрива, че трябва да имаме субективни преживявания на Христос – 4:14; 6:57; 20:22:

А. Евангелието от Йоан е книга, разглеждаща субективните преживявания на Христос като живот – 1:4; 3:15-16; 10:10; 11:25; 14:6а:

1. Отец е източникът, Синът е възплъщението на живота, а Духът е Дарителят на живота – 5:26; 1:4; 6:63.
2. Изграждането и нарастването на Тялото Христово е растежът и преливането на живота – 7:37-38; 15:1-8.
3. Победителите са тези, които получават Христос, които се наслаждават на Христос и Го раздават като зелените пасбища на живота – 1:12-13, 16; 10:9-10; 21:15-17.
4. Отец е източникът като източник на живота, Синът е изворът като бликащият живот, а Духът е реката като течението на живота. Това течение на Троициния Бог е „за вечен живот“, тоест за нашето превръщане в Новият Ерусалим като съвкупност на вечния живот (с Бога като слава на живота, с Отца като светлината на живота, със Сина като дървото на живота и с Духа като реката на живота) – 4:14б; Откр. 21:9б-11, 23; 22:1-2, 5.

- Б. Христос като вечното Божието Слово е разкрит в 1-ва глава на Йоан – 1-ви стих:
1. Христос като Божието Слово говори за Бога чрез Неговото създание – 3-ти стих.
 2. Христос като Божието Слово говори за Бога чрез възплъщението си като Божията скиния – 14-ти стих.
 3. Христос като Божието Слово говори за Бога в превръщането Си в Божия Агнец за изкупление – 29-ти стих.
 4. Христос като Божието Слово говори за Бога в превръщането Си в помазващият Дух за преобразяването на Божиите изкупени хора в камъни за органичното изграждане на Божия дом (Ветил) за Новия Ерусалим – стих. 32-42, 51; вж. Бит. 28:11-22.
- В. Словото стана плът, за да можем да се свързваме с Бога, да се докосваме до Него, да Го приемаме, да Го преживяваме, да влизаме в Него и да Му се наслаждаваме, и за да може Той да вработи Себе Си в нас – Йн. 1:14; 14:16-17.
- Г. Христос стана Духът като дъхът, за да можем да Го дишаме; като живата вода, за да пием от Него; и като хлябът на живота, за да ядем от Него – 4:10, 14; 6:32-33, 35, 51, 54-57; 7:37-39; 20:22.
- Д. Христос е истинската лоза, а ние сме Неговите пръчки – 15:1-8:
1. Животът, същността и природата на лозата са животът, същността и природата на пръчките – 1 Йн. 5:11-12; 2 Петр. 1:4.
 2. Синът, в качеството Си на лозата, е център на Божията икономика и възплъщение на всички богатства на Отца. Когато Отец обработва и култивира Сина, Той вработва Себе Си и всичките Си богатства в лозата. В крайна сметка лозата изразява Отца по един корпоративен начин чрез вярващите в Христос, които са пръчките.
- Е. Субективното преживяване на Христос в действителност е Самият Христос, Който влиза в нас, за да бъде наш живот и съставен елемент на нашето съществуване – Кол. 3:4, 10-11.

III. Евангелието от Йоан разкрива субективните истини, свързани с църквата:

- А. В резултат на това, че приемаме Господа в себе си, ние се превръщаме в съставни части на църквата – 12:24; 20:17; 15:4-5; 3:29-30.
- Б. Господното възстановяване е предназначено за възстановяването на субективното преживяване на Христос за практикуването на църковния живот – Гал. 1:15-16; 2:20; 4:19; 1:2:
1. Църквата, която е резултат от нашето субективно преживяване на Христос, в действителност представлява изграждането и конституирането на Христос в Неговите вярващи – Еф. 3:16-19.
 2. Христос, Който умря и възкръсна, е вработен в нас за произвеждането на църквата, която е Неговото Тяло – Кол. 1:27, 18; 2:19; 3:15.
 3. Самият Христос е Главата, а конституираният в нас Христос е Тялото – Еф. 1:22-23; 3:17; 4:15-16; Кол. 1:18, 27; 3:4; 2:19; 3:15.
- В. Въпреки че думата *църква* не се използва конкретно в Евангелието от Йоан, фактът за съществуването на църквата и на нейните съставни части е ясно дефиниран и за нея се говори по седем различни начина:
1. Църквата се състои от множество зърна, които са многото вярващи, произведени чрез Христовата смърт и възкресение – 12:23-24.
 2. Църквата се състои от многото братя на Господа – 20:17.
 3. Църквата е домът на Отца – 14:2, 23.
 4. Църквата е лозата на Сина с много пръчки – 15:5, 7.
 5. Църквата е новото дете на Духа, новият човек, който е роден от завършения Дух – 16:20-22.
 6. Църквата е невестата, а Христос е Младоженецът – 3:29-30.
 7. Църквата е стадото, а Христос е Пастирът – 10:14-16.

Г. Практическият църковен живот е резултат от нашето преживяване на субективните истини. Когато преживяваме субективните истини, това спонтанно води до произвеждането на църквата – Римл. 8:10-11; 12:4-5; 16:1, 4-5; 1 Кор. 1:9, 30; 15:45б; 6:17; 1:2; 12:27.

Д. Резултатът от нашето субективно преживяване на Христос като живот е църковният живот като дом на пиршество – Йн. 12:1-11:

1. В църковния живот всички ние трябва да сме триъгълни части на църквата – трябва да сме „Марта-Лазар-Мария“.
2. В истинския църковен живот се отдава усърдното служение на Господа; в него се вижда живото свидетелство на Господа и се излива абсолютната любов към Господа. Това е истинското изражение на Тялото на Господа, което е един съд за съдържане и изражение на Господа.